

MIKOR JÖN AZ ARATÁS?

Fábián Attila élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2020. 12. 27.

Ez az év utolsó összefüggése, most találkozunk ebben az évben utoljára így személyesen, és már hetek óta forgolódott, mozgolódott bennem, hogy valamiféle kis összegzést kellene most megosztanom veletek az idei évvel kapcsolatban. Hiszen ez az év egy különleges év, ami mögöttünk van. A világ egy picit kifordult magából, a megszokott élet egy kicsit átalakult. Voltak olyan hetek, hónapok, amikor szinte leállt az élet, aztán megint elindult, aztán újra megint leállt egy kicsit, aztán megint újra indult. Sokaknál vált főszereplővé a koronavírus, amelyben, mint körülményben benne voltunk, vagyunk, de én úgy hiszem, hogy nem kell, hogy ez határozza meg a mi életünket. Bár elkerülhetetlenül hatást gyakorol ránk, ami zajlik a világban. Nem tudjuk kikerülni mindazokat a dolgokat, amiket a világban tapasztalunk, nem tudunk elbújni a hatásai elől. És bizony azok a dolgok, amelyek történtek velünk, mind külső hatások, mind belső hatások, az egyházban történt dolgok, ezek mindannyiunkat gondolkozásra és imádságra készítettek és készítenek.

Nagyon jó dolog volt látni az év folyamán azt, hogy nagyon sok keresztény barátunk, szolgáló testvérünk rendkívül jól reagált azokra a dolgokra, amelyekkel szembesültünk. Bizonyos értelemben természetesen mindannyiunkat váratlanul ért az, ami itt a világban zajlott, és zajlik a mai napig is. De azért sokan vannak, akik tudták, hogy ebben a helyzetben, ebben a különleges vagy talán mondhatni nehézkes időben hogyan viszonyuljanak ehhez a dologhoz, hogyan viszonyuljanak egymáshoz, és hogyan éljék meg azt a hit-életet, amit megtanultak az elmúlt években, évtizedekben. Ez volt az egyik része, amivel szembesültünk. A másik, amivel szembesültünk az, hogy Krisztus Testében megdöbbenő volt egy-két testvérnek a reakciója. Hiszen hirtelen nagyon sokan megijedtek, nagyon sokan félelmekbe kerültek, és voltak olyanok is, akik hirtelen nagyon okosak lettek. És azonnal el is kezdték az okosságaikat ránk és mindenkire ráönteni azzal kapcsolatban, hogy mit kell tenni, hogyan kell csinálni, és hogy mit kell erről gondolni.

A nemzetközi eklézsia, a magyarországi közösségek is sokféleképpen reagáltak erre a világjárványra, nevezzük ezt így, hisz sokan világvégét jósoltak már ennek az évnek a végére már tavasszal. Sokan voltak, akik apokaliptikus jelek megnyilvánulásait vélték felfedezni, ebben a mindennapnak nem nevezhető pár hónapban. Voltak, akik Isten ítéletéről beszéltek, voltak, akik Isten megengedő akaratát emlegették, és bizony, aki őszinte volt magával, az szembesülhetett azzal, hogy nem is olyan érett, mint ahogyan azt gondolja magáról.

Hogyan nézzünk erre az évre, ami mögöttünk van?

Úgy ahogy a világ tekint, hogy megint eltelt egy év, elmúlt ez is, ezen is túl vagyunk, nézzünk előre? Vagy úgy, hogy betelt egy év abból az időkből, abban az isteni időszámításban, amit Isten elénk tárt. Hova tartunk? Merre megyünk? Mi a jövőnk? Kifelé megyünk az életből, vagy befelé megyünk egy életbe? Föltehetjük a kérdést magunknak, hogy akik a húszas-harmincas éveiket élik itt közöttünk, azok úgy gondolhatják, hogy az életük java része még előttük áll. Akik a negyvenes-ötvenes éveikben járnak, ők gondolhatják, hogy van mögöttem is idő, van előttem is, félúton vagyok, a 60-70 évesek, a 80 évesek mondhatnák azt, hogy hát mi már kifelé megyünk az életből! De jó-e erről így gondolkoznunk? Én úgy hiszem, és szeretnék benneteket gondolkozásra készíteni ezzel kapcsolatban, hogy az mindnyájunk életének java – mindegy, hogy hány éves vagy, hány évet éltél itt a földön – még előttünk áll. Itt a földi életben lehet, hogy a hamvas ősz hajszálaidra tekintve úgy gondold, hogy több napot éltél a múltban, fizikai testedben, mint ami előtted van, de az örökkévalósághoz képest ez bizony egy szempillantásnyi, rövid időszak. Az igazi élet mögötted van, vagy előtted van? Az igazi élet, úgy hiszem, hogy az még előttünk van. Mindegy, hogy hány évesek is vagyunk. És úgy hiszem, hogy hit kérdése, hogyan tekintünk

az életünkre. Hogyan tekintünk arra, ami előttünk áll. Meg kell tanulnunk úgy tekinteni az elmúlt időszakokra, hogy azokból tanuljunk. Leszűrjük belőlük a következtetéseket, és tudomásul kell vennünk, hogy bizonyos értelemben a tegnap, az elmúlt egy év az olyan értelemben meghalt, hogy semmit nem tudunk már megváltoztatni abból, amit tettünk ebben az időszakban.

Nem tudunk visszafelé cselekedni semmit sem. Cselekedni holnap sem tudsz, csak mindig a mai napon. A mai nap határozza meg azt, hogy milyen lesz a holnapod. A mai szavaid, a magvetéseid, a cselekedeteid meghatározzák és befolyásolják a jövődet. Az, hogy milyen éved volt ebben az évben – személyesen, családotban, közösségi szinten, sok viszonylatban –, az elmúlt évek elvetett magjainak, viselkedéseinek, cselekedeteinek és magatartásformáinak az eredménye volt. És az, hogy mivé válsz a következő évben, vagy a következő években, ez attól is függ, hogy ebben az évben hogyan élted az életedet, milyen magokat vetettél el, és ma igazából mit teszel. Van egy mondás, hogy a holnapodat még nem rontottad el. Az lehet, hogy tegnap hibáztál és hoztál rossz döntéseket, de a holnapoddal kapcsolatban ma hozhatsz egy jó döntést. Ma eltökélheted a szívedben, hogy mindegy, hogy mi az, ami körbevesz. Mindegy, hogy mi az, ami hatásként ér engem. Én meghozom a szilárd elhatározást a szívemben, hogy arra fogok figyelni, amit Isten mond, és neki fogok engedelmeskedni! Mindegy, hogy erről kinek mi a hozzáállása, vagy a véleménye, mi megtapasztalhatjuk azt, hogy elesnek mellőlünk ezren, és jobb kezünk felől tízezen, de a gonosz hozzánk nem is közelít. És megtapasztalhatjuk a 91-es zsoltár védelmét, amit ebben az évben is megtapasztalhattunk, hogy az Úr sok mindenben előttünk járt, utat készített számunkra, elkészített a számunkra olyan dolgokat, amelyekbe csak bele kellett lépnünk. És áldottak lettünk emiatt.

Én úgy hiszem, hogy ahogy erre az évre tekintünk, az sok mindent meghatároz abból a mentalitásból, sok mindent megmutat abból a gondolkozásmódból, vagy abból a fajta jelenlétből, amiben mi élünk valójában. Azt gondold, hogy ez egy nagyon nehéz év volt. Azt gondold, hogy sok minden veszteség ért, sok minden probléma ért, sok minden fájdalom ért. Testvérem! A világban ez, ami történt ebben az évben, nem egy újdonság volt! Nem kell megijedned attól, hogy a körülmények körülötted nem a legkedvezőbbek. Nem kell megijedned a viharos tengertől. Nem kell megijedned attól, hogy remeg a föld alattad. Nem kell megijedned attól, hogy tüzes nyilak záporoznak feléd. A te dolgod egyszerűen az, hogy szilárdan állsz Jézus Krisztusban, a hited pajzsát felemeled, a szellem kardjával teszed azt, amit tenned kell, és bátoraságos lehetsz az egész életedben! Amikor ezt teszed, akkor te leszel az az ember, akire ránéznek a világban lévő emberek, és azt mondják, hogy én is akarom azt, amiben te vagy! Én is meg akarom tapasztalni ezt a békességet! Én is meg akarom tapasztalni ezt a bőséget! Hogy a válság ellenére is jó módban élsz, és fejlődsz és előre haladsz. És a vállalkozásod nem összezsugorodott, hanem kiváló szinten teljesített. Hogyan csinálod? A legjobb evangelizáció, én úgy hiszem az, ha megéljük a hitünket. A cselekedeteid, a viselkedésed a legjobb mód arra, hogy bemutasd Jézust, hogy evangelizálj. És erre vagy elhívva. Erre vagy elhívva, hogy azt a Jézust, aki szeret téged, akinek a szeretetét megtapasztaltad, azt közvetítsd, és a békéltetés Igéjével, a békéltetés üzenetével fordulj az emberek felé, hogy nekik legyen reménységük, mert a világnak nincs reménysége.

Láthattad, hogy micsoda káosz, micsoda zűrzavar, micsoda felháborodás és micsoda összevisszaság jelentkezett ebben az évben a híradásokban, a politikában, az egészségügyben, a társadalomban, a vállalkozásokban, és nem igazán volt stabil semmi. Bizonytalanságban voltak egész évben nagyon sokan, hogy mi lesz. Mindenki persze a maga marketing beszédeit mondta, és közölte, hogy ő az okos, és most aztán mindent jól fog kezdeni, és jól fog csinálni. De egyedül Isten Igéje az, amely minden körülmények között megáll. Egyedül Isten Igéje az, amelyre nincsenek hatással azok a dolgok, amelyek a világban körbevesznek minket. Mire akarod építeni az életedet, ha nem arra, amit Isten mondott neked? Halleluja!

Sok mindent természetesen mi is megértettünk azzal kapcsolatban, amit megéltünk ebben az évben, hisz bármennyire is szeretnénk bölcsnek tűnni, és azt mondani, hogy mi mindent mindig jól tudunk, azért minden emberre igaz ez, ha őszinte magával, hogy sok mindent úgy ért meg, hogy visszatekint egy kicsit, és levonja a következtetéseket és a tanulságokat. Ugyanakkor nem árulok el nagy bölcsességet azzal, hogy nem tudjuk visszafelé élni az életünket, csak előre felé tudjuk élni. Úgyhogy amiket megtapasztaltunk, megéltünk az elmúlt egy évben, ezeket felhasználva kell előre mennünk a következő évben. Így lehetünk bátrak. Nagy bátorsággal akarom kijelenteni nektek, mint ahogyan Pál apostol is, mikor az utolsó időkről, végidőkről beszélt az 1Korinthus 15-ben, beszélt ott a romolhatatlanságról, a romlandóról, a testről, a halálról, a feltámadásról, az elragadtatásról, az 57-es versben pedig egy összefoglalást mond el, amit szeretnék felolvasni nektek most.

Én úgy hiszem, hogy ha ez az Ige él benned, ha a Szellem közléseit megtapasztaltad ebben az évben, ha a Szellem közelségében jártál a csendes idődben, vagy az imádságaidban, a hálaadásaidban, az igetanulmányozásaidban, akkor tapasztalhattad azt, hogy a Szellem közli ezt veled, amit itt Pál apostol kijelent:

1Korinthus 15,57–58.

57. De hála az Istennek, aki a győzelmet adja nekünk a mi Urunk Jézus Krisztus által.

58. Azért szeretett atyámfiain erősen álljatok, mozdíthatatlanul, buzgólkodván az Úrnak dolgában mindenkor, tudván, hogy a ti munkátok nem hiábavaló az Úrban.

Halleluja! Olvassuk együtt ezt az igeverset! Az 58-ast.

58. Azért szerelmes atyámfiain erősen álljatok, mozdíthatatlanul, buzgólkodván az Úrnak dolgában mindenkor, tudván, hogy a ti munkátok nem hiábavaló az Úrban.

Ez az igevers a számomra ebben az évben, és a következő évre előre vetítve egy vezér Ige, és szeretném ezt elmondani és kiprédikálni és kihirdetni nektek, mint Isten üzenetét, hogy ez a mi feladatunk! Erősen állni, és végezni azt a munkát, amit Ő ránk bízott. Nem lankadhatunk meg! Nem ereszhetünk le, és nem engedhetjük meg, hogy bármi is eltántorítson minket ettől. A Szellem munkája mindig ez. A Szent Szellemnek ez a munkája mibennünk. Ezt munkálja Ő közöttünk. Oda akar vezetni, és ott akar tartani, ahol az Ő rendelt helye van a te számodra. Hogy azon a helyen, a te bőséges helyeden, a te áldásaid helyén be tudja végezni azt a munkát te általad, amit Ő akar. Ő el akarja végezni ezt a munkát. A sátán folyton azon munkálkodik, azon ügyködik, hogy téged elmozdítson arról a helyről, ahova maga Isten helyezett el. A sátán mindig azon munkálkodik, hogy a magot a szívekből kilopja. Isten Igéje egy mag, a szavaid, a cselekedeteid, a viselkedésed egy mag, de te is egy mag vagy Istennek a kezében. És Ő elültetett téged valahova. És neked azon a helyen, ahova Ő ültetett, ott kell meggyökerezned, és ott kell neked gyümölcsöt teremned, nem a saját magad élvezetére, hanem az Ő dicsőségére! És ez a Szellem munkája mibennünk.

Az elmúlt években sértődések, botránkozások, félreértések által, haragok és viszálykodások által voltak, akik elhagyták a helyüket. De tudnod kell, hogy a legnagyobb ellenséged nem a sátán, hanem az a fajta gondolkozásmód, amit a Biblia hústest gondolkozásmódnak nevez. A legnagyobb ellenséged az, ha nem vagy átformálódva teljesen Isten Igéje szerint. A kevélységünk is ebből fakad. Oly mértékben félrecsúszhat az embernek a józan gondolkozásmódja, hogy könnyen beáll azoknak a sorába, akik fő elhívásuknak tartják azt, hogy minden más keresztényt kritizáljanak. A számomra megdöbbentő volt ebben az évben az, hogy soha eddig nem tapasztalt mértékben megsaporodtak azok a keresztények magyarországi és nemzetközi szinten is, akik fő elhívásuknak tartják azt, hogy más keresztényeket kritizáljanak. Létrehoznak külön erre a célra youtube csatornákat, facebook csoportokat, létrehoznak külön erre a célra olyan közösséget, ahol kibeszélnék más gyülekezeteket, más gyülekezeti vezetőket, más gyülekezet vélt vagy valós hibáit. Mindezt teszik ők keresztényként, keresztényekről, keresztények számára. Én úgy hiszem, és vizsgálj meg, amit mondok, hogy ez teljes mértékben egy céltévesztés! Hiszem azt, hogy mi nem erre vagyunk elhívva. És mi

nem is akarunk beállni ebbe a sorba. Nem akarunk beülni abba a székbe, ahol más gyülekezetek vezetőit kritizálják, és más gyülekezeteknek a vélt vagy valós viselt dolgait nagyítják és teregetik ki! Mi azok az emberek akarunk lenni, akik betöltik az elhívásukat, mégpedig azt, hogy hirdessék Isten Igéjét. Pál apostol azt mondta, hogy az Úrnak dolgában mindenkor végezzük a feladatunkat, mert a mi munkánk nem hiábavaló az Úrban. Jó szándékú keresztény emberek erkölcsi irányítói is oly mértékben félrecsúszhat, hogy meggyőződésből hirdetik más emberek viselt vagy nem viselt dolgait. Mi ezt nem szeretnénk tenni! És arra kérlek, hogy te se tedd ezt! Az egyházunknak nem küldetése ez! Sok meghívást kaptam belépésre facebook csoportokba, hogy ott olyan dolgokról beszéljek keresztényekkel, hogy másik gyülekezeteknek milyen dolgaik vannak. Borzasztó dolognak tartom ezt! Azt hiszem, hogy ez nem a mi feladatunk. Nem a mi elhívásunk ez. Van-e erre valakinek elhívása? A sátán elhívása ez! Az ő küldetése ez, hogy minél nagyobb megosztást, és minél nagyobb szakadást okozzon. Mi egységet szeretnénk, és ezen dolgozunk.

Már egy jó ideje egy átmeneti időszakban vagyunk. Talán érzékelted, talán tapasztaltad, talán számodra világos, de egy olyan átmeneti időszakban vagyunk, aminek az a következménye, hogy nagyon hamarosan nagyon nagy változások lesznek, ebben a világban! Változások vannak keresztény gyülekezetekben és közösségekben és a miénkben is, minket sem került ez el, de te legyél a hit embere! Arra bátorítalak téged, hogy értsd meg és lásd meg, hogy a hit nem az, hogy mindig azonnal megkapod a kéréseidet, hogy mindig azonnal látod azt, amit kértél. Hanem hogy minden egyes körülmény ellenére te hiszel annak a szónak, annak a kijelentésnek, annak az Igének, amit Isten mondott neked. Hiszel Őbenne mindig, mindenkor, és majd meg fogod látni azt, amit kértél. Ha valóban hiszed Isten Igéjét, akkor pedig cselekszed is, ez az, amire el vagyunk hívva. Sokan mondják tehát, hogy egy nehéz év áll mögöttünk, ilyet még nem tapasztaltunk, soha nem voltak ilyen kemény helyzetek, mint amiket ebben a 2020-as évben láttunk, megéltünk! Hát én erre azt mondom nektek – nem lekicsinyítve azt aényt, hogy bizony sokan megbetegedtek, sokan az Úrhoz költöztek, sokan éltek meg visszaesést a saját életükben, sokan elvesztették a munkahelyüket, és eléggé depressziós napokon és hónapokon kellett keresztül menjenek. De hogy nem volt még ilyen nehéz év a történelemben? Miért gondoljuk ezt, vagy mihez képest nem volt még ilyen nehéz?

Drága Manyika néni most költözött haza az Úrhoz, talán két hete, és gondolkoztam az ő életén, bár nem ismerem az ő személyes életútját, 87 évesen betelve az étellel most már az Úrnál van. Azon gondolkoztam, hogy 1933-ban született, a két világháború között. Gondoljunk egy picit bele, hogy ő miken ment keresztül? Amikor a második világháború véget ért, már tizenéves volt, gyerekként megtapasztalta azt, amit te nem akarsz soha megtapasztalni. Azt mondjuk, hogy micsoda nehéz év volt ez az idejé? Mihez képest? Ő valamilyen szinten látta, tudta, átélte a Szálasi, majd pedig a Rákosi korszakot, a magyar történelemben ez egy nagyon sötét korszak, azt hiszem. Az én nagyszüleim, a te nagyszüleid, dédszüleid éltek ezekben a napokban, amikor enni sem volt mit, mikor a padlást lesöpörték, amikor be kellett mindent szolgáltatni az államhatalomnak. Besúgók vettek körbe, és nem lehetett szinte senkiben megbízni, mert az emberek elárulták egymást. Ez ma is jelen van, de mihez képest volt nehéz ez az év? Mert ha te akartál valamit és megvolt rá a pénzed, bementél a boltba és megvetted. Az ötvenes években ez nem így volt!

Úgyhogy mihez képest olyan nehéz? Ne engedjük meg magunknak azt, hogy elhiggyük, hogy ez borzasztó, amin nekünk keresztül kell menni! Ha erős hitben állsz és helyes a gondolkozásmod, helyes a rálátásod dolgokra és látod azt, hogy a történelem igazából sokszor ismétli önmagát, akkor megláthatod azt is, hogy voltak ennél az évnél sokkal súlyosabb, sokkal nehezebb időszakok is. Manyika végigélte a huszadik századot, - a Kádár korszakot is, megélte a rendszerváltást, és harminc évet élt a rendszerváltás után. Ha valaki sok mindenről be tudott volna számolni nekünk, hogy miken ment keresztül, és hogy ez az év vajon a számára mennyire volt nehéz, vagy nem nehéz, ő bizonyára tudott volna egy-két

bátorítást mondani nekünk. Vagytok itt egy páran, akik előrehaladtok vagytok korban, és ez jó dolog, megéltetek már sok mindent az életben. Az a fajta reménység, amiben állunk, mindig azt feltételezi, hogy ami előttünk áll, az valami jó lesz, valami jobb lesz, valami teljesebb lesz, valami dicsőségebb lesz, valami boldogabb lesz. Amikor odaérünk majd a mennybe, az életünk igazából ott fog majd kiteljesedni, majd ezt követően isteni menetrend szerint természetesen ez folytatódik, akkor lesz majd sok mindenről teljes megértésünk. Ez a világ pedig, amiben élünk, ami körbevesz minket, sokszor prédikáltam hosszú éveken keresztül, hogy ne várd, hogy ez jobb lesz, mert nincs erre bibliai utalás! Nincsenek erre bibliai igeversek, amelyek azt mondják, hogy a körülményeink, amik körbevesznek minket, mindig csillagos ötös kategóriába fognak esni, és mindig a tengerparton futkározva a lágy meleg szellőben, a pálmafák alatt fogjuk érezni magunkat.

Ebben a világban élünk, és ebben a világban az életünk sokszor harc. Sokszor úgy érezzük, hogy egy háborúban vagyunk, és mégis Isten azt mondja nekünk, hogy menjünk be a nyugalomba, ilyen körülmények között, és ilyen körülmények ellenére! Meg kell tanulnunk végre azt, hogy nem attól függ a mi jólétünk, nem attól függ a mi békességünk, és nem attól függ a mi jómódunk, a mi jó életünk, hogy mi van a világban, vagy mi zajlik a világban! Mert ami ebben az évben történt, az nem egy hirtelen jövő dolog volt, hanem egyszerűen ez a világ működési rendszere, működési elve. Nagy hibát követ el az az ember, aki nagy bizodalmat ad ennek a rendszernek, amiben élünk! Mert az egész gazdasági rendszer, az egészségügyi rendszer, a politikai rendszer, vagy a szociális rendszer, ami körbevesz minket, ez tökéletlen. Nem tökéletes és nem is lesz tökéletes sohasem. Bele van kódolva a világba az, hogy válság jön, bele van kódolva a világba az, hogy lesznek nehéz napok egyéni szinten és közösségi szinten. Bele van kódolva ebbe a világba az, hogy jön válság egyéni szinten és közösségi szinten is. Bele van kódolva a vizsály a világba, ez alapján működik. Bele van kódolva az, hogy lesznek járványok, lesznek betegségek egyéni szinten és közösségi szinten is. Bele van kódolva a tragédia a világba egyéni szinten és világi szinten is.

Élhetünk abban a hitben, hogy minden, ami körülöttünk van, ez egyre jobb lesz, de ez nem bibliai. Nekünk abban kell hinnünk, hogy annak ellenére, hogy a világban a körülmények ingadoznak, egyszer fent, egyszer lent vannak a dolgok, egyszer esik az eső, egyszer meleg van, egyszer hideg van. Állandóan változik a világban körülöttünk minden, és különböző hatások érnek. Egyszer kellemes hatás ér, egyszer pedig negatív hatás ér, ennek ellenére mi ezek fölött a Krisztusban mehetünk előre, és élhetünk győztes életet. Halleluja! Ne alapozd a hitedet arra, hogy mit látsz! Ne alapozd az életedet arra, hogy mit érzel! Ne alapozd a hitedet arra, hogy mit gondolnak rólad, vagy mi a véleményük embereknek! A hitedet arra alapozd, amit Ő mond! Ő azt mondja neked a mai napon is, hogy: El nem múltó szeretettel szeretlek téged! Te az én gyermekem vagy, te vagy az én megigazult örökösöm, te vagy az, akit én fel akarok emelni! Meg akarom mutatni, hogy minden hullámzó körülmény ellenére az én dicsőségemet meg tudom mutatni benned! Ez vagy te! Élhetsz a világi nehézségek, körülmények ellenére egy békességgel teljes életet! Az a békesség, amely Krisztusban van, minden értelmet felülhalad.

Ez a békesség nincs meg a világnak. Ez a békesség nincs meg azoknak az embereknek, akik a világban elveszetteként élnek. Azt tapasztaltuk, hogy ez a békesség ugyan megvan keresztényeknek, de nem élnek benne. Ez a békesség lehetőségként ott van benned, el van beléd plántálva, hisz mindent megkaptál a Szent Szellem által. Mi kellhet neked még? Minden ott van benned, amire szükséged van. Minden benned van ahhoz, hogy megéld és betöltsd az elhívásodat, azt, amire Isten elhívott téged. Ott van benned Isten Szelleme. A Szent Szellem elvezérel téged minden igazságra. Sokszor, amit tapasztalunk, az nem más, hogy van egy kimeríthetetlen erőforrás a számunkra, csak mi egyszerűen nem tudjuk, hogyan hozzuk azt a felszínre. Hogyan nyilvánuljon meg az belőlünk, hogyan engedjük őt ki? Hogyan fejezzük magunkat ki az Ő Szelleme által? Hogyan szóljuk a hitet? Meg kell ezt tanulni, át kell vened

a Szellem nyelvezetét, meg kell tanulnod azt, hogy Ő hogyan gondolkozik, és úgy kell gondolkoznod, mint ahogy Ő gondolkozik, mert a Krisztus értelme benned van.

Nagyon sokszor elhibázzuk ott, hogy azt gondoljuk, hogy amire szükségünk van, az valahol kívül van tőlünk, vagy valaki másban van, pedig igazából bennünk van. Ugyanúgy elrontjuk és eltévesztjük akkor, amikor azt gondoljuk, hogy azért vagyunk békétlenségben és háborúságban, mert valami kívülálló dolog minket elnyom, feszélyez, frusztrál. De ha bent megéledt ez a békességet, amely csak Őbenne van, akkor semmi és senki, ami körülötted háborog, nem fogja meglopni azt a szeretetet és közösséget, ami benned van. Egy nagy kihívás, úgy hiszem, illetve egy feladat, hogy a következő évben hangsúlyt fektessünk arra, hogy megéljük azt a közösséget, amire el vagyunk hívva. Megéljük Istennel azt a közösséget, amely az elhívásunk szerves része, amelyből fakadóan tudunk mi a hullámok fölött élni és járni, amelyből fakadóan Jézus tette a csodáit, és tudott mindig minden körülmények között szellemi ember lenni. Azért tudta Ő mindezt megtenni, azért tudott mindent helyesen mondani, cselekedni, tanítani, prédikálni, mert ebben a Szellemben való közösségben élt, ezért volt Ő erre képes.

A világban a jó idők és a rossz idők váltakoznak, ezek váltják egymást, mindig is így volt. Miért van az, hogy sok keresztény ember arculcsapásként élte meg azt, hogy ebben az évben rossz körülmények vannak, és rossz helyzetek? Nem ez volt az elmúlt ötven évben, nem ez volt az elmúlt száz évben, nem ez volt az elmúlt ezer évben, vagy kétezer évben? Dehogyan, mindig is ez volt, semmi új dolog nem történt ebben az évben, nincs új a nap alatt. Az a rendszer, aminek egy következménye volt az, amiben élünk, persze természetesen bizonyos értelemben egyedi, hisz ilyenfajta korlátozásokat senki, semmilyen módon nem tudta még elérni a világban, mint amit ez a vírus elért. Nem megyek bele a háttér dolgokba, hogy ez miért alakulhatott így, ez egy másik tanítás üzenete lenne. Teljesen mindegy a mi szemszögünkből véve, hogy ez egy mesterségesen előállított vírus, vagy pedig természetes úton alakult ki. Mindegy, hogy a háttérhatalmak okozták ezt a vakcinával, a korlátozásokkal együtt, vagy pedig egyszerűen így alakult a természetes folyása szerint. Az én szemszögemből, számomra ez teljesen mindegy, mert akárhogy is volt, én felettük élek és erre bátorítalak téged is. Lehet ezen gondolkodni, lehet ezt boncolgatni, lehet ezt kivesézni, és nem kell a fejed a homokba dugva, tudatlanságban lenned, vizsgáld, kutasd a dolgok mikéntjét, a hátterét, de ne ez határozza meg a mindennapi békességgel teljes hitéletedet!

Mindegy, hogy milyen hosszú az a sor, amit az 5 Mózes 28-ban ott az átkok alatt olvasunk, betegségek, nyavalyák, tragédiák, járványok, mindegy, a végén ott van: Mindezekről megment téged az Úr! Mindezek fölött ott tudsz élni és járni, és beteljesednek rajtad azok az áldások, amelyeket ott az 5Mózes 28. elején olvasol. Hogy áldott leszel bejöttödben, áldott leszel kimentedben, áldott lesz a te méhednek gyümölcse, áldott lesz a te teheneidnek fajzása, áldott lesz a te vállalkozásod, tele lesz a hűtőd, jól fog működni az autód, a mosógéped sem mondja be a szolgálatot, vagy ha mégis, akkor veszel egy újat. Ennyi! Istent nem érte meglepetésképpen ez az egész helyzet, Ő az áldások Istene, és arra hívott el téged, hogy az áldásaiban éljél. Mindegy, hogy mi van ott lent, ami megakasztja az embereket, te az az ember vagy, aki a szellemi törvényeket működtetve győztes életet élsz. Halleluja! A bölcs ember előre gondolkozik.

Egy picit most kanyarodjunk egy másik irányba, hogy ne beszéljek annyit erről az elmúlt évről, nézzünk előre! A bölcs embernek vannak jó befektetései. Ez a szó, hogy befektetés, ez nagyon sokszor az emberek elméjében csak anyagi értelemre van korlátozva, pedig én úgy hiszem, hogy amikor arról beszélünk, hogy önmagadba fektetsz be Isten Igéjéből, az az egyik legjobb befektetés, amit tehetsz. Az ember befektet a vállalkozásába, befektet a házába, a kertjébe, sok mindenbe lehet befektetni. De amikor szellemi javakat fektetsz magadba, hogy kicsit konkrétabb legyek, amikor időt szánsz arra, hogy Igét olvass, amikor időt, energiát szánsz arra, hogy elmélkedj az Igén, amikor veszed a fáradságot és önmagadat táplálod az

Igével, akkor az Ige benned, mint mag, megfogánva és felnövekedve jó gyümölcsöt fog hozni. Az Ige jó mag, vagy rossz mag? Istennek minden Igéje jó mag! Tudjuk az Igéből, hogy minden mag a maga fajtája szerint terem. Tehát ha az Igét ültetted el magadban, akkor számíthatsz-e arra, hogy jó eredményeket, jó gyümölcsöket fogsz aratni, vagy kapni? Halleluja! Igen, igen, igen! Isten nem csúfoltatik meg, amit az ember elvetett, azt aratja – tanítja ezt ugyancsak az Ige. A bölcs ember gyűjt és spórol, amikor jól mennek a dolgok. Egy világi embertől hallottam ebben az évben, aki nem keresztény – sokat beszélgettünk hitéleti dolgokról, nagyon nyakas, makacs még az elméjében, de mindig puhítjuk egymást, főleg én őt. Nagyon mélyen megérintett az, hogy annak ellenére, hogy elutasítja a hitet, kijelentette, hogy szeret és tisztel engem amiatt, amit én képviselek. Ő is a világi szintjén viszonylag tisztességesen éli az életét. A lényeg, hogy azt mondta ez az illető, hogy nem akkor kell spórolni, amikor rosszak a körülmények, nem akkor kell kuporgatni, amikor kevés a pénz, kicsi a fizetés, amikor nincs annyi bevétel. Hanem akkor kell spórolni, és akkor kell félretenni, amikor jól mennek a dolgok. Ámen! Amikor van bevételed, amikor jó a fizetésed, amikor jó az előrehaladásod, akkor kell félretenni. Gondolkozol, hogy pásztor ezt biztos elontottad, nem ezt akartad mondani! Mi az, hogy megtakarítás? Ne gyűjtsetek kincseket a földön – ott van, meg van írva, stb. ezek az Igék, biztos nem ezt akartad mondani! De, ezt akartam mondani. Akkor kell befektetned, amikor van miből befektetned. Akkor kell az idődet rászánnod az igeolvasásra, amikor van időd Igét olvasni. Sokan ott rontják el, hogy haladnak előre az életben, szembesülnek valami nehézséggel, valami problémával, és rendelkezésükre kellene álljon valamilyen aratás, valami kijelentés a gyógyulásról, kijelentés az anyagi dolgokról, kijelentés a házasság helyrehozásáról, bölcsesség a gyermeknevelésről, lehetne ezeket sorolni, és nincs az ott meg nekik, mert elmulasztották a magvetést, a befektetést, a saját magukba való befektetést. Akkor kapkodnak hirtelen, imádkozz értem, imádkozzon értem az is, az egész imakör imádkozzon értem, másnap meg újra imádkozzon értem! Elkezdik az Igét kutatni gyorsan, hirtelen, amikor már aratniuk kellene, akkor kezdenek el vetni. Érted-e, hogy mit akarok ezzel mondani? Elkéstél! Nem akkor kell magot vetni, amikor aratni szeretnél egy bizonyos időben, hanem amikor a Szellem mondja, amikor megvan a vetés ideje. Amikor Isten közli veled, hogy most tegyél valamit, adjál valamit, csinálj valamit, adakozz valamit, segítsél valakinek egy bizonyos pillanatban, mindegy, hogy neked van hozzá kedved, van hozzá lehetőséged, a Szellem azt nem véletlenül mondja, mert Ő az Alfa és az Omega, azaz ismeri a kezdetet és a véget. Tudja, hogy te az időben haladsz előre. Eljön az idő, amikor majd neked aratnod kell, mert szükségben leszel, mert elromlik a hűtőd, kilyukad az autón két gumi egyszerre, és műszakiztatni is kell, aztán ott lesz majd az a családban levő felfordulás, ami hirtelen ér. Egyszer csak azt mondja a Szellem neked, hogy most vessél magot. Te nem érted, hogy miért? Minden rendben van, minden oké, miért kell nekem most azt a fejezetet elolvasnom, miért kell nekem most azt a tanítást meghallgatnom, miért kell nekem most ezt végeznem? Azért, hogy ültess el magadba valamit, készítsd fel magadat valamire, ami jön majd ezután, ami jön majd a következő évben. Mert 2025-ben is jönnek majd dolgok velünk szembe. Nem kell, hogy ez bennünket váratlanul érjen, hanem felkészültnek kell lennünk. Annak ellenére, hogy most nem tudjuk, hogy mi lesz velünk, hogy mivel kell majd szembesülnünk. Te tudtad egy évvel ezelőtt, hogy ebben az évben mivel kell, hogy szembesülj? Dehogyan tudtad! Senki nem tudta! Csak az Úr! Tavaly ilyenkor mindenki azt mondta, hogy nem lesz ebből vírus! Európába nem is jön Kínából! Aztán amikor január-február környékén a híradásokból már lehetett látni, hogy mi a helyzet, akkor azt mondták, hogy jön a meleg idő, és ez azonnal eltűnik. Volt, aki megprófétálta, hogy ennyi ember fog megbetegedni, utána eltűnik nyomtalanul. Mindenféle bátorító üzenetek és bátorító próféciák elhangoztak, és nem teljesedtek be. Itt vagyunk most az évnek a végén, és túl vagyunk Magyarországon is kétszeri lezáráson vagy korlátozáson. Mit hoz a jövő év? Amikor az ember félelemmel és rettegéssel néz a jövő év elé, hogy jaj, nem tudom mi lesz velem, akkor

elhibázta. Nem azért kell úgy tekintened a holnapra és a jövő évre, hogy féljél, rettegjél és kilátástalanságban legyél, vagy kétségek között, hanem úgy, hogy az én magom el van vetve, én a Szellemet követem, én bevégeztem és elvégeztem azt a munkát, amit a földművesnek el kell végezni! Előkészítettem a talajt, elvettem bele a magot, öntöztem, locsoltam, gyomirtóztam, a kártevőket is eltiltottam. Nem félek, hogy mi jön a jövő évben, mert az én Istenem, az én Uram meg fog engem tartani ezek ellenére is! Halleluja!

Tehát a bölcs ember akkor vet magot, amikor ott van az ideje a magvetésnek. Miért van, hogy a természetes világban a földműves okosabban és bölcsebben éli meg a természetes életét, mint időnként mi, keresztények? Hiszen a földműves sem most, december 27-én szántja a földet és ültet kukoricamagokat. Az őszi búzát is elültették már ősszel, ezért is őszi búza a neve. Miért van az, hogy mindennek megvan a rendelt ideje? A Prédikátor könyve a 4. fejezetben azt írja, hogy a bölcs ember ismeri és tudja az időket, hogy mikor mit kell tennie. A megfelelő időben a megfelelő dolgot teszi. Ha kell, akkor szól, ha kell, akkor befogja a száját. Ha kell, akkor magot vet, ha kell, akkor öntözi és gondozza az elvetett magot. A bölcs ember mindig előre gondolkodik. Bátorítalak téged és tanácsolom neked, hogy tekints úgy az életedre, hogy ne csak a holnapi napot nézd, ne csak a jövő hetet, hanem nézz távlatokban, években, vagy akár évtizedekben is előre! Bár nem tudod, hogy mi lesz évtizedek múlva, de legyenek céljaid, legyenek terveid, és a látásodat szélesítsd ki, mert így tudod betölteni azt az elhívást, amire Isten elhívott! A Példabeszédek 10.5-ben mondja gyönyörűen:

Példabeszédek 10,5.

5. Gyűjt nyárban az eszes fiú; álomba merül az aratás idején a megszegyenítő fiú.

Mikor gyűjt az eszes fiú? Amikor ott van az aratásnak az ideje. Akkor, amikor jól mennek a dolgaid és tudsz magot vetni, vessél magot! Akkor, amikor jól mennek a dolgaid, akkor legyél takarékos! Akkor, amikor jól mennek a dolgaid, akkor legyél bölcs, és gondoldj a jövő hétre, a jövő évre és a jövő évtizedekre! Azt kérdeed, hol van ez a Bibliában? Például ott, viszonylag az elején, amikor a fáraónak volt egy álma. Álmodott búzakalászkodról meg tehenekről, szépekről, kövérekről, meg hitványokról és gebékről, és a hitványok nyelték el a kövéreket. Istennek megvolt a terve, megvolt már előre az útmutatása, Istennek megvolt előre már a választottja, a küldöttje. Ki volt ő? József. Beszéltünk erről már többször ebben az évben. Ő 17 évesen álmod látott, hogy meghajolnak előtte a szülei, testvérei, de nem tudta, hogy pontosan hogyan fog ez bekövetkezni. A lényeg a történetben, hogy amikor odaért József az élettörténetében, hogy a fáraónak tudomására jutott, hogy József ismeri az álmok magyarázatát, és tud álmod fejteni, akkor hívták. József elmondta a fáraónak, hogy ez lesz a világban, amit én most mondok neked. A te álmod, amit kétszer is megjelentett az Úr, mindkettő ugyanarra vonatkozott, hogy jönnek bő esztendő a világban, és jönnek szűkös esztendő a világban. Ez egy bibliai példa arra, hogy a világ így működik.

De nem kell nagyon messzire menned, ha éltél már pár tíz évet, akkor a saját életedből is láthatod azt, hogy a körülmények körülöttes változnak. De Isten gondoskodott előre. József engedelmes lévén, abban a bő hét évben, amikor bőségesen volt termés, begyűjtötte a raktárakba, hogy abban a hét évben, amikor szűkös lesznek a szárazság miatt, akkor legyen mit ennie a népnek. Nemcsak az egyiptomiaknak, hanem sok más népnek, akik odajönnek vásárolni, többek között az ő rokonai, testvérei is, akik végül leborultak előtte. S így beteljesítették azt az álmod, amit ő álmodott. Látod-e azt, hogy Isten bölcs, és neked szükséged van arra a bölcsességre, ami nála van? A gazdaságban vannak kilengések, a világban vannak vírusok. Felelőtlenség azt gondolni, hogy a világban minden úgy lesz holnap, mint ahogy tegnap volt. Nem tudom, néhány embernek hányszor kell ezzel szembesülnie, hogy megértse, hogy nem fektethetjük a bizodalunkat sem a gazdasági rendszerbe, sem a vállalkozásunknak a működésébe, sem az egészségügyi rendszerbe, sem a politikába, sem a politikusokba, sem a társadalomba és semmibe, ami igazából ebben a rendszerben működik, mert nem tökéletes. A bizodalunkat elsődlegesen Istenbe kell fektetnünk! Nem úgy, hogy

amikor már az egészségügyi rendszer nem tud rólam gondoskodni, akkor futok Istenhez, amikor a nyugdíjrendszer nem tud rólam gondoskodni, akkor majd futok Istenhez, amikor az egészségügyi állapotom és a frissességem nem olyan jó, hogy sok pénzt tudok keresni, akkor majd futok ehhez és ahhoz kölcsön kérni.

Keressétek először Istennek országát, és minden megadatik nektek. Nem mondja itt Jézus azt, hogy ne keresd a gazdaságban vagy a világban a boldogulásod lehetőségét. Nem mondja azt, hogy amikor jön a postás és hozza a nyugdíjat, akkor rúgd ki, hogy nincs rád szükségem. Nem mondja azt, hogy ha van tisztességes, jó üzleti lehetőség, akkor ne ragadd meg és ne keress vele sok pénzt, hanem azt mondta, hogy van valami, amit az első helyre kell helyezni mindezek előtt. Ez pedig az Ő királysága. Jézusnak van több ilyen mondása, amikor azt mondja, hogy először tegyél meg valamit és minden utána jövő dolog másodlagos. Az egyik ilyen, hogy nem mondta Jézus azt sohasem, hogy ne vedd ki a másik ember szeméből a szálkát. Nem mondta ezt! Azt mondta, hogy először a gerendát vedd ki a sajátodból! Gondoltál-e erre már így? Utána kiveheted a szálkát a másikéból. Nem mondta azt, hogy ne vedd ki a szálkát a másikéból. Ugye, milyen más megközelítés ez? Kicsit más gondolkodásmód! Először keresd Isten országát, és minden megadatik neked. Nem úgy, hogy először keresem azt, hogyan tudjak boldogulni a világban, aztán ha majd lesz lehetőségem, akkor majd szolgálom az Urat. Ha majd lesz rá időm, lesz hozzá kedvem, lesz rá megfelelő motivációm, akkor majd megteszem azt, amit meg kell tennem. Nem, először az Urat, és minden megadatik neked!

Amikor így éled az életedet, hogy először van Ő, akkor nem kell félned semmitől, mert jó magok vannak a földben. Amikor Ő a második, harmadik, ötödik, tizedik, az is egy fajta magvetés, mert a bizodalmaid a saját egészségében van, a saját tehetségében, a saját vállalkozásodnak a gyarapodásában van, de ez az egyik pillanatról a másikra összeomolhat. Bizony, nagy vagyont lehet egyik napról a másikra elveszíteni. A pénzzel és a gazdagsággal – meggyőződésem szerint – önmagában nincsen semmi probléma. De amikor a bizodalmaid a pénzben van, az egy nagyon nagy probléma! Amikor a bizodalmaid emberekben van, az egy nagyon nagy probléma. Amikor a bizodalmaid a pénzben van, az egy nagyon nagy probléma. Amikor a bizodalmaid elsősorban nem Istenben van, hanem a tapasztalatodban, a tudásodban, a rutinodban, hogy te már öt éve, tíz éve, húsz éve így csinálod, és ez így működött, és megbízol abban, hogy ez hogyan működött jól a te számodra, akkor könnyen félre tudsz siklani. Legyen a bizodalmaid mindig Istenben! Lehet megtakarítani természetes módon, és erre képesek vagytok és voltatok sokan. Tudunk természetes módon is gondoskodni a jövőnkéről, a gyermekeinkről, félreteszünk nekik, stb. De amikor magot vetsz, akkor egy szellemi törvényt működtetsz, a hit törvényét, és ez minden körülmények között megáll. Félretenni minden hónapban pár ezer forintot, ez egy nagyon jó dolog és bátorítalak is erre, bármilyen szűkös az életed, legyenek megtakarításaid! Ha másért nem, akkor azért, hogy amikor az Úr szól neked, hogy valakinek adjál, akkor legyen miből adnod. Ne éljél fel mindent, mert az a magvető, az a földműves, aki az aratásának 100%-át megeszi, az nem tud a következő évre magot vetni, hogy újra legyen neki aratni valója!

Bátorítalak téged, bár nem ez az üzenetem témája, egyszer sorra kerül, én már várom, hogy mikor beszélhetek erről, hogy mi a tizednek a lényege, és mi az adakozás lényege? Bátorítalak téged, hogy élj egy adakozó életet, mert Isten is adakozó! Azt szeretném, ha mindannyian ki mernénk és ki tudnánk magunkról jelenteni azt, hogy én magvető vagyok. Én az az ember vagyok, aki mindig keresem, kutatom azt, hogy kinek, milyen módon vessek magot. Nem a test szerint, nem az érzelmi indíttatás szerint, hanem a Szellem szerint. A tized a magvetésed esője. Erről ír Malakiás, hogy esőt bocsájtok rád, hogy a te vetésedet megsokszorozzam. Az emberekben sajnos téves elképzelések vannak ezzel kapcsolatban, keresztény körökben is háború folyik a tizeddel és az adakozással kapcsolatban. Nagyon félresiklott sok minden itt. Én úgy hiszem, hogy a tized az Úré, és akkor legyél tizedfizető, ha kijelentésed van erről. Ne azért, mert én, vagy bárki azt mondta. Mi soha, senkinek nem

mondtuk ezt! Visszanéztem az elmúlt évek tanításait, témakörönként. Évek óta nem beszélünk, nem tanítottunk adakozásról, tizedfizetésről, évek óta! Ennek ellenére vádolnak minket azzal, hogy a gyülekezetbe járó hívő testvérek nyomás alatt vannak, hogy nektek adakozni kell vagy tizedet kell fizetni. Döbbenet! Nem? Közben évek óta nem volt erről szó. Közben én hiszek az adakozó életben, hiszen amikor magvető életet élek, akkor betöltöm Istennek a szellemi törvényét, a hit törvényét.

A hit egy törvény szerint működik! Ezt írja Pál apostol, a Róma levél 3. fejezetében. Nem az a törvény, hogy mit szabad és mit nem szabad, hanem szellemi törvényről beszélek. Nem az a megkötöttség törvény, mint a Tízparancsolat vagy a keresztyén szabályozások, hanem szellemi törvény, amit Isten rendelt el. Isten elrendelt ilyen szellemi törvényeket! Vannak természetes törvényszerűségek is: a gravitáció, a felhajtóerő, a tehetetlenség törvénye, ezek mind-mind működő dolgok, ezek jelen vannak. A szellemi törvények ugyanígy jelen vannak, és működnek. Amikor mi ezt működtetjük, nem vagyunk tudatlanok, nem kell félnünk semmitől. Nem kell félnünk semmitől, mindegy, mi van igazából előttünk. Amikor magot vetsz, akkor egy szellemi törvényt működtetsz.

Prédikátor 11,4.

4. Aki a szelet nézi, nem vet az; és aki sűrű fellegre néz, nem arat.

Hadd beszéljek erről egy picit! Számomra nagyon kedves ez az igevers, mert ebből én nagyon sokat tanultam, és megtapasztaltam ennek a jó és a nem jó vonatkozását is, hogy amikor a körülményekre tekintetem és nem vettem magot, akkor nem volt mit aratnom. De itt az Ige valami mást is mond még, mégpedig azt, hogy ahogy a természetes világban a dolgok működnek, azért működnek úgy, mert igazából a szellemiből erednek. Tehát a vetés és aratás szellemi törvényszerűsége előbb volt, mint a fizikai. Van a zsebemben egy pár darab mag, a tyúkok elől hoztam el, bár most tyúkok nincsenek, mert leves céljából kellett őket hibernáljuk télire. Itt van egy napraforgómag. Van egy kukoricamag is a kezemben. Aztán van egy még kisebb mag, olyan kicsi, hogy lehet, nem is látod, ez egy búzamag. Ez a búzamag a természetes szinten bekerül a földbe, a földművesnek annyi dolga van vele, hogy elülteti, aztán utána hátradőlhet, élvezzi az életet és várja azt, hogy megteljenek a csűrök, a gabonátárolók, nincsen semmi dolga? Nem tudom, kinek van konyhakertje otthon, vagy ki dolgozott konyhakertben? Ha elpalántáztál paradicsomot, paprikát, ültetél petrezselymet, sárgarépát, annyi dolgod volt, hogy tavasszal kimentél és elültetted a magot? Nem éppen! Mondhatnánk azt is, hogy de kár, hogy nem! Egyikőtök sem tapasztalta meg azt, hogy nyáron főzni kellene egy jó húsleves, és a sárgarépák kipattannak a kertből, beszaladnak a teraszon keresztül a konyhába, megmossák magukat, fogják a kést vagy a hámozót és rendbe teszik magukat, és beleugrálnak a forrásban levő vízbe. Ugye, ez nevetséges? Szellemi értelemben miért gondoljuk azt, hogy nekünk az aratáshoz nem kell csinálnunk semmit? Szellemi értelemben miért gondoljuk azt, hogy nekünk csak az a dolgunk, hogy magot vessünk, közben az aratás is a mi feladatunk?

Nem úgy működik ez, hogy elvetem a magot, aztán hátradőlök és várom, hogy Isten tegyen valami csodát. Hanem úgy működik, hogy én vetem a magot, én vagyok az, akinek gondoskodni kell a kártevő irtásról, nekem kell a földet előtte előkészíteni, nekem kell gazolni és nekem kell kimennem aratni is, nekem kell betakarítani. De akkor mi az Isten része ebben az egészben – tehetnéd fel a kérdést –, hogy mindent én csinállok? Nem mindent te csinálsz, egyszerűen csak nagyon sok mindent csinálsz. Isten mit tesz? Ő adja a növekedést! Mert nem tudod nekem megmondani pontosan, hogy ebből a kukoricamagból hogyan lesz gyakorlatilag pár hónap alatt egy kábé két méter magas kukoricaszár, amin van két-három kukoricacső, csövenként több száz ilyen mag. Ebben a piciben, pár hónap alatt! Hogyan? Kicsírázik, kinő, felnő, de hogyan? Nem tudod megmondani. Senki nem tudja megmondani! Benne van a magban, el van ültetve benne, bele van programozva az a tudás, ami ahhoz szükséges, hogy ha megfelelő talajban nedvességet kap, megfelelő körülmények között megsokszorozza

önmagát. Hogyan? Nem tudod, és nem is a te dolgod. Nem is kell vele foglalkoznod. Eddig sem agyaltál túl sokat azon, hogy a petrezselyemgyökér hogyan lesz egyre nagyobb. Egy kukoricamagból egy csövön lesz öt-, hat-, hétszáz mag. Egy búzagalaszban negyven-ötven mag van körülbelül. Egy napraforgó tányérban is több száz darab mag van.

Ha a természetes világban Isten képes egy magból ilyen sokszorosítást létrehozni, akkor a szellemi világban, amiből ez az egész fakad, nem tudja ezt megtenni? Sokkal inkább, csak sokszor eltévesztjük, és elrontjuk ott, hogy azt gondoljuk, hogy a mi dolgunk a magvetés, az elménkbe az Igét tesszük, megvállásokat teszünk és imádkozunk, aztán hátradőlünk és várjuk, hogy valaki adjon egy vastag borítékot, amivel megáld, miközben az aratás a földműves számára az egyik legkomolyabb és legnehezebb munka. Láttál már nyár derekán búzaföldeket, éjjel-nappal aratnak a munkagépek. Ott van az aratási idő, akkor kell menni, és aratni kell. Nagyon sokszor látom azt, hogy vannak drága keresztény testvérek, Isten nagyon szereti őket és ők is nagyon szeretik Istent, és kiváló magvetők. Kiváló adakozók és még tizedfizetők is, de nagyon rossz aratók. Nem tanultak meg aratni. Azt gondolják, azt hiszik, hogy annyi az ő dolguk, annyi az ő részük, hogy hátradőlök, és akkor várom, hogy majd valami történik, de a természetes világban sem így működik! El lehet téveszteni az aratást. Azt mondja a Prédikátor 11,4, hogy aki a sűrű fellegekre tekint, nem fog aratni. Aki a körülményekre néz, nem fog aratni. El lehet téveszteni a magvetést ott, hogy nekem nincs erre most elegendő időm, nekem ez most kényelmetlen, ez most túl sok, nekem nincs erre időm sem, nem érzem úgy a készletet, most másra kell! Így el lehet napolni a vetést, amivel eltoljuk az aratásunkat is. Ha vetettél magot, akkor biztos, hogy azt le fogod aratni? Nem! Mi van akkor, ha a földműves nem megy ki a kombájnokkal a búzátáblára, mert elment horgászni, mert ahhoz volt kedve? Mi van akkor, ha ősszel, amikor a kukoricát kell törni, akkor mi inkább játszunk az unokával? Megvan az ideje mind a vetésnek, mind az aratásnak. A kettő között is van sok minden. Meg kell oltalmaznod a magodat, meg kell öntözned a magot. Isten az, aki ad korai esőt, késői esőt, tavaszt, őszit, Ő adja a növekedést, de ki az, aki plántál? Ki az, aki gondoskodik arról, hogy a kártevők ne tudjanak kárt tenni? Neked kell ezt megtenned! Neked kell a gyümölcsfát megpermetezned! Amikor ott az idő, hogy roskadozik a fád gyümölcscsel, akkor az egy macera azt leszedni, megmosni és lekvárt főzni belőle. Mert nem fognak begurulni sem a körték, sem az almák, sem semmi a dunsztosüvegbe! Vagy nálad igen? Úgye, hogy nem.

Az aratás szellemi értelemben ugyanígy van. Szellemben hogyan aratunk? Úgy, hogy Isten Szelleme vezet téged. Isten Szelleme mindig vezet téged, hogy oda menjél, hogy azt csináld, hogy kezdj bele egy vállalkozásba, vállald el azt a munkát, azt a munkát ne vállald el! Mindegy, hogy mi a körülmény, ha azt teszed, amit Ő mond, akkor belekerülsz az aratási pozíciódba. Vannak sokan, akiknek szólt Isten, hogy kezdjenek vállalkozást. De a vállalkozás kényelmetlenséggel jár, általában sokkal több munkával jár, mint ami egy alkalmazotti munkakörben van. Lebeszélte a család, lebeszélte a rokonság, meg mindenki, és így élt tovább azon az életszínvonalon, ahol addig, és így átaludta az aratását. Nem mindenkinek kell vállalkozást indítania, valakinek alkalmazotti munkakört kell betöltenie, és nem szabad belekezdeni egy olyan dologba, amire nincsen elhívása, nincs kenete, mert tönkreteszi magát vele. Ebből nem lehet sablont csinálni, hogy ha neki működött, akkor nekem is működni fog. Ha neki sikerült, akkor nekem is sikerülni fog, ha ő úgy csinálta, akkor én is úgy fogom csinálni, mert ez az út. Neked van egy személyes, egyéni utad. Amikor te a Szellem vezetésére magot vetsz, a Szellem vezetésére tudsz aratni is. Legyél nyitott arra, hogy a Szellem mit mond! Döbbenetes a számomra egy nagyon egyszerű kis példa, amikor sok évvel ezelőtt evangelizációra kaptunk felkérést, segítőszolgálatként. Gondolkoztam, hogy menjek, ne menjek? Elég zsúfolt volt az időrendünk, naptárunk, nem mi szolgáltunk, mi csak segítőtünk volna sok-sok más szolgálóval együtt, tehát meg volt oldva az a munka, amit ott el kellett végezni mások által is, de a Szellem arra készítetett, vezetett, hogy menjünk el mi is. Ráadásul külföldön volt, tehát még nagyobb energiát is követelt tőlünk. Aztán mikor megérkeztünk,

kiszálltunk az autóból, odajött a pásztor hozzánk, és a kezembe nyomott egy borítékot. Akkor, abban a pillanatban szinte mellbevágott a felismerés, hogy ez, ami benne van a borítékban, a számomra egy kis aratás, de csak azért, mert a Szellemet követtem és engedelmes voltam. Erről lemaradtam volna akkor, ha nem engedelmeskedem a Szellem vezetésének.

Néha így van ez egy munkahelyváltásnál is. Nem akarjuk magunkat a kényelmi zónánkból kimozdítani. Nem akarunk korábban kelni, és lehetne sorolni a körülményeket. Ne a körülmények határozzák meg azt, hogy milyen döntéseket hozol! Semmiképpen sem az, hogy nekem vagy a másíknak hogyan működött jól. Az egyik legkiválóbb és legjobb példa, amire most már nincs időm, hogy elmondjam, a Lukács 6-ban van leírva, Péter csodálatos halfogása. Pár mondatban hadd beszéljek róla, és ezzel zárom. A történetet mindenki ismeri. Jézust nagy tömeg követte, szinte nyomták Őt a Galilea partján, és Jézus látott ott halászbereket, akik a hálójukat mosták a tóparton. Ugye, tudod azt, hogy a halászberekek éjszaka dolgoznak? Tehát ők egy éjszakai műszak után voltak, és végezték már a befejező munkát, mosták a hálójukat. Jézus odament Péterhez, és azt mondta neki, hogy add már ide a csónakodat, prédikálhatnékom van itt a sok embernek, itt a víz, jó a hang! Mondhatta volna Péter azt, hogy figyelj, ez most nem alkalmas, most látlak először, igaz, hallottam már rólad, csodákat teszel meg hasonlók, de mások is tettek már ilyent! De Péter nem volt engedetlen és magot vetett. Rendelkezésre bocsátotta a Mesternek a csónakját, amiből Ő prédikálni tudott. Úgy, hogy ez azzal járt, hogy nem mehetett haza reggelizni, nem mehetett haza lefeküdni, nem mehetett haza lefürödni az egész éjszakai munka után, hanem vörös szemmel, sajgott a feje az álmoasságtól, a fáradságtól, ki kellett evezni pár méterrel beljebb a vízre, hogy magot tudjon vetni Jézusnak. Nem tudjuk pontosan, hogy Jézus mennyit prédikált. Sokszor szerintem sokkal többet, mint amit mi itt prédikálunk. Lehet, hogy órákon keresztül beszélt több ezer embernek. Voltak ott szellemi szükségletek, fizikai szükségletek. Jézus prédikált, és prédikált, és prédikált, és Péter bizonyára nagyon élvezte ezt, de lehet, hogy a feje néha szinte már lecsuklott, mert már huszonnégy órája nem aludt. Fáradt volt, nyugós volt. Volt neki egy gondolkodásmódja, hogy jó lenne most már hazamenni, és korog a gyomrom, mert régóta nem ettem! Tudod azt, hogy amikor valaki éhes, az milyen hatást tud gyakorolni az emberre? Bólogattok egy páran, látom a mosolyt a maszkotok alatt. Ez befolyásol, amikor igazán éhes vagy, akkor elő tudsz keríteni mindent a magad számára a konyhából.

A lényeg, hogy amikor Jézus befejezte a prédikációját, akkor azt mondta Péternek, hogy evez be újra, és vedd ki a hálót újra, ugyanoda, ahova az éjszaka kivetted! Ismerjük a történetből, hogy egész éjszaka dolgoztak, fáradoztak, és mit fogtak? Semmit! Egy picit háttér információ, hogy a halakat általában sötétben lehet megfogni, mert nem látják a hálót. Fényes nappal, amikor a fény méterekre átvilágítja a vizet? Ott halászni, ahol nincsenek halak? Teljesen logikátlan! Teljesen elvetemült, amatőr kijelentés! Ez természetes szinten a hozzá nem értést feltételezte volna Jézusról. Hiszen Péter generációk óta halászbere volt. Tudta azt, hogy esélytelen oda bedobni a hálót, ahol nincsenek halak, mert a halak nappal lemennek a mély, árnyékosabb, hűvösebb vízbe. Olyan ez, mintha a fürdőkádban próbálnál pecázni. Próbáltad már? A gyerekek igen, amikor locsi-pocsiznak, de felnött, értelmes ember nem csinál ilyet. Annak ellenére, hogy látta és hallotta Péter Jézust tanítani, látta, hogy mekkora embertömeg követi őt, bizonyára már valamilyen tekintélye volt Jézusnak előtte, hallotta a tanítását, nem tudjuk miről beszélt, mindezek ellenére, amikor Jézus azt mondta, hogy menj vissza a vízre, az elsődleges reakciója az volt, hogy nem. Sokszor nekünk is ez az elsődleges reakciónk, amikor Isten mond nekünk valamit, hogy tegyük meg, hogy á, nem! Meg sem fogalmazódik bennünk az, hogy Isten sokszor nem úgy működik, mint ahogy nálunk az megszokott vagy bevált, ahogy eddig működött. Néha neki vannak furcsa dolgai.

De a Te szavadra – mondta Péter – újra kivetem a hálót! Tudod, hogy mit jelentett ez Pétertől? Egy huszonnégy órás műszak után, miután Jézus feltételezhetően több órán keresztül feltartotta őt, újra be kell menni, be kell evezni! Ez nem egy „berántom a csónak-

motort, bemegyek, aztán egy óra alatt megjárom” dolog volt, hanem be kellett menni és evezni kellett. Újra ki kellett dobni a hálókat, azokat újra be kellett húzni, újra el kellett őket mosni, és már jött is a következő műszak. A következő éjszaka ahhoz, hogy újra testből elkezdjének dolgozni, hogy fogjanak egy-két halacszkát. Így van? A pihenő idejét átaludhatta volna, ha azt mondja Péter Jézusnak, hogy nem. Én halászember vagyok generációk óta, Te meg egy ács, ahogy hallom, nehogy már Te mondd meg nekem, hogyan kell ezt csinálni! De Péter azt mondta – amiért ez benne van a Bibliában az –, hogy mivel Te azt mondtad, a Te szavadra bemegyek! Igen, Uram, engedelmes vagyok, és ez így történik meg és ez így van! Azért, Uram, mert Te azt mondtad! Igen, Uram! Gördítsétek el a követ, menj, mosd meg a szemedet! Menj, vesd ki a hálodat! Hány ilyen felszólítása volt Jézusnak? Nem egy, és nem kettő. És ha valaki azt mondta, hogy igen, Uram, az megtapasztalta a csodát.

Mint ahogy megtapasztalta Péter is. Igen, Uram, kivetem a hálóimat! – és annyi halat fogott, olyan bőséges aratása volt Péternek, hogy szakadoztak a hálók. Rengeteg tanulság van ebben. Milyen könnyen azt mondhatta volna Péter, hogy fáradt vagyok, nyugös vagyok, mire kimegyek és visszajövök, újra itt a következő éjszakás műszak! Lehet, hogy a kollégák bolondnak nézték, nem akarták, hogy kievezzen. Ilyen könnyen le lehet maradni Isten természetfeletti áldásairól. Amikor az ész, az érzelmek, a fáradság, a lustaság átveszi az uralmat, akkor úgy járunk, mint a Prédikátor 11,4 mondja: „Aki a szelet nézi, nem vet az; és aki a sűrű fellegekre néz, nem arat.” Az aratás a mi feladatunk. Kinek kellett kivetnie a hálót? Kinek kellett behúznia? Jézusnak? Nem! Jézus mit tett? Mit adott? A sok halat. De kinek kellett dolgozni érte? Kinek kellett kivetni és behúzni a hálót? Péternek. Ez a mi dolgunk, a mi feladatunk. Azt mondd, hogy hol vannak az emberek a gyülekezetből? Hol vannak az újak? A mező kész az aratásra! Kinek kell kimenni és az Evangéliumot hirdetni? Kinek kell dolgozni ezen? Kinek kell elvetni a magokat a munkahelyeden, a szomszédodban, a villamoson, a családotban? Kinek kell bizonyosságot tenni? Neked, meg nekem! Ez a mi feladatunk. Ha szeretnél aratásban részt venni, akkor vessél magot, és keresd és kutasd ezt a Bibliában, hogy hogyan tudsz aratni! A Szellem vezetését követve vetünk magot, és a Szellem vezetését követve aratunk. Ámen.

Dicsőség Istennek! Halleluja! Imádkozunk a zsebkendők felett: Jézus nevében, ez a kenet, ami itt jelen van, átáramlik ezekben a ruhaneműkbe, ez a kenet ott elraktározódik, és a beteg testekhez érve kiárad, és a gyógyulást hozza elő, és felszabadítja azoknak az embereknek az életében, akikhez ezek eljutnak. Megáldjuk azokat, akik viszik ezeket a ruhaneműket, akik hitben járnak és hitben cselekszenek, a Jézus nevében! Ámen.

Szeretném nektek elmondani, hogy jövő héten január 4-től újraindulnak az imakörök az internetes közvetítésekben. Szilveszterre lesz majd egy kis meglepetésünk a számotokra a YouTube-on, erre is egy kicsit készülhettek.

Imádkozunk: *Mennyei Atyánk, áldunk Téged a Te Igédért, a Te szeretetedért, a Te jóságodért, a Te végtelen irgalmadért, hogy megnyilvánul felettünk minden napon a Te kegyelmed és a Te jóságod. Köszönjük, hogy megőriztél bennünket! A Te védelmedben, ebben az évben is, a Te rejtekedben lakozva úgy mehetünk előre a következő évnél is, hogy kijelenthetjük, hogy a Te oltalmadban és a Te rejtekedben lakozhatunk. Kijelenthetjük, hogy nem félünk az éjszakai ijesztéstől, a repülő nyiltól, és nem félünk semmilyen nyiltól, amely ellenünk repül és meg akar minket sebesíteni. Köszönjük Neked, Atyánk, a Krisztus Szeretete Egyház közösségét. Minden egyes hívőt a Te kegyelmedbe ajánlunk, és. Ennek az évnél a végén az imánk és a hitünk kijelentése az, hogy Te adsz nekünk bölcsességet, útmutatásokat, vezetések, iránymutatásokat a következő évre, hogy azokat cselekedjük mindig és mindenkor, ami a Te szíved szerint való, a Jézus hatalmas nevében. Beteljesedik mindaz, amit Te elrendeltél, semmi sem történhet meg, amit a sátán tervezett vagy rendelt ellenünk, mert a hitünk által, a szent hitünket fölemelve, Téged dicsőítve kiáltjuk azt, hogy Tebenned mi győztesek vagyunk örökkön örökké, Jézus hatalmas nevében! Ámen. Halleluja!*

*A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.